

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2419/05
02.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije 07 br. 463-02-00387/2004 od 31.1.2005. godine, uz učešće zainteresovanih lica BB i VV, i sa zainteresovanim licem GG, u predmetu izuzimanja građevinskog zemljišta, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 02.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Odeljenja za privredu i finansije opštine Sokobanja br. 462-7/04-02 od 18.10.2004. godine, kojim se u stavu I dispozitiva usvaja zahtev BB i poništava pravnosnažno rešenje Odeljenja za imovinske i komunalno-stambene poslove Skupštine opštine Sokobanja br. 462-52-3/79-05 od 14.12.1979. godine, kojom se izuzima iz poseda ranijeg vlasnika DD neizgrađeno gradsko građevinsko zemljište označeno kao k.p. br. 3273/1 (deo) u površini od 0.20,06 ha, k.p. br. aa u površini od 0.22,46 ha i k.p. br. vv u površini od 0.05,66 ha KO ĐĐ u korist opštine EE, za potrebe "ŽŽ". Stavom II dispozitiva ožalbenog rešenja je određeno da će se imovinsko-pravni odnosi između zainteresovanih stranaka regulisati pred Opštinskim sudom u Sokobanji.

U tužbi i dopuni tužbe kojom pobija zakonitost osporenog rešenja tužilac ističe da je sporno zemljište izuzeto radi realizacije DUP-a bloka "Centar" i da je to zemljište ušlo u kompleks zemljišta za izgradnju hotela "ZZ". Međutim, prema postojećem GUP-u na tom zemljištu je predviđeno parkovsko zelenilo, pa smatra da je veštak u svom izjašnjavanju dao kontradiktorne činjenice navodeći da nisu izgrađeni objekti, a prema planu ti objekti nisu ni predviđeni. Takođe ukazuje da su po rešenju o nasleđivanju od 29.12.1986. godine naslednici iza pokojnog DD supruga VV i sinovi BB i GG, pa smatra da postoji pravni nedostatak za vođenje postupka za poništaj rešenja o izuzimanju spornog zemljišta, s obzirom da je podnosilac zahteva za poništaj samo BB. Predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri navodima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Zainteresovano lice VV u odgovoru na tužbu ističe da su navodi tužbe neosnovani, pa predlaže da sud tužbu odbije.

Zainteresovano lice BB u odgovoru na tužbu ističe da je tužba neosnovana, pa sa razloga bliže označenih u svom odgovoru predlaže da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba neosnovana.

Pravilno je, po nalaženju Vrhovnog suda, postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu protiv prvnostepenog rešenja, nalazeći da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka, kao i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo stoga, što iz spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni organ rešavajući po zahtevu BB, kao pravnog sledbenika ranijeg sopstvenika na izuzetom zemljištu, za poništaj pravnosnažnog rešenja Odeljenja za imovinske i komunalno-stambene poslove Skupštine opštine Sokobanja br. 462-52-3/79-05 od 14.12.1979. godine izvršio uviđaj na licu mesta uz prisustvo veštaka građevinske struke i geometra, pa je nakon izvršene identifikacije spornog zemljišta od strane geometra, a na osnovu nalaza i mišljenja veštaka građevinske struke od 10.9.2004. godine utvrđeno da na izuzetom zemljištu nisu izvedeni radovi u cilju privođenja istog nameni za koju je izuzeto s obzirom da nisu izgrađeni nikakvi građevinski objekti. Imajući u vidu navedeno, pravilna je ocena tuženog organa da je prvostepeni organ pravilno zaključio da su se stekli uslovi za primenu odredbe čl. 86. st. 7. Zakona o planiranju i izgradnji ("Službeni glasnik RS", br.47/03), kojom je propisano da će se na zahtev ranijeg sopstvenika, odnosno njegovog zakonskog naslednika, poništiti pravnosnažno rešenje o izuzimanju gradskog građevinskog zemljišta iz njegovog poseda, ako korisnik gradskog građevinskog zemljišta isto ne privede nameni za koju je zemljište izuzeto u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Kod ovakvog stanja stvari, Vrhovni sud je navode tužbe ocenio neosnovanim i bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, s obzirom da ovim navodima tužilac nije doveo u sumnju utvrđeno činjenično

stanje, niti je naveo okolnosti ili dokaze koji nisu cenjeni u upravnom postupku, a bili bi od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari. Sud je posebno cenio navod tužbe da postoje pravni nedostaci za vođenje postupka za poništaj rešenja o izuzimanju spornog zemljišta s obzirom da je podnosilac zahteva za poništaj samo jedan od zakonskih naslednika ranijeg sopstvenika, pa je našao da je taj navod neosnovan sa razloga što, po oceni ovog suda, u slučaju postojanja više zakonskih naslednika dovoljno je da samo jedan od njih podnese zahtev za poništaj pravnosnažnog rešenja o izuzimanju gradskog-građevinskog zemljišta u smislu odredbe čl. 86. st. 7. Zakona o planiranju i izgradnji.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 02.2.2006. godine, U. 2419/05

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Gordana Bogdanović, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK